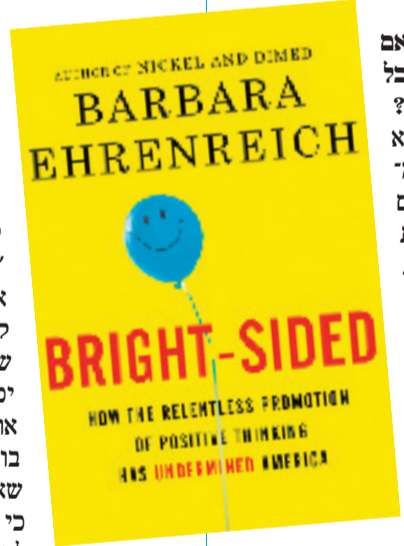

"התאגידים מעודדים אותך לנדוד אנשים שלא הולכים עם השיטה. תרבות כזו היא הרבה ממה שהוביל למשבר – לאנשים שעובדים בחברת פיננסים, למשל, אסור היה להגיד: 'היי, אני חושב שיש לנו יותר מדי חשיפה לסאב־פריים'. עובדים כאלה נחשבו אנשים שליליים"

"אומרים לחולי סרטן שאם הם לא מחלימים – זו אשמתם. הם כנראה לא שינו את הרגשות שלהם מספיק. זה כאילו לתת לבן אדם עוד מחלה: יש לך סרטן, וגם בעיה במוח. ואם אנחנו מייפים את המחלה ואומרים שהסרטן הוא מתנה, זה מפחית מהלחץ למצוא מה גורם לזה"

השנים לאקסיומה. "הרעיון שלנפש יש השפעה על הגוף מאוד מרגש, והוא מאפשר למדענים התנהגותיים לעלות על הרכבת", אמר לארנרייך הפסיכיאטר ג'יימס קניון, שפי רסם ב־2007 מאמר ששולל את ההשפעה של טיפול נפשי על ההחלמה מסרטן. "יש הרבה כסף במענקים למחקרים שקשורים בסרטן, ומדענים התנהגותיים נתלים בוה. מה עוד יש להם לתרום (למחלמה בסרטן)? מהקק על איך לגיי רום לאנשים להשתמש במקם הגנה? זה לא מוקדם".

אבל מה לגבי הטענה הנפוצה שאם לא יועיל גם לא זיוק, ושואם אתה בכל מקרה חולה – למה לא לנסות לשמוח? ארנרייך: "אני חושבת שזה מרכיב עבור האנשים שסובלים מהמחלה. אומרים להם בעיקרון שאם הם לא מחלימים – זו אשמתם, כי הם כנראה לא שינו את הרגשות שלהם מספיק. זה כאילו לתת לבן אדם עוד מחלה: יש לך סרטן, ויש לך גם בעיה במוח. "יש עוד בעיה, רחבה יותר – אם אנחנו מייפים את הסרטן ואומרים רבים כמו הסרטן הוא מתנה, אני חושבת שזה מפחית מהלחץ למצוא מה גורם לזה. במקרה של סרטן השד זה פשוט מחריד, שיש לנו מגיפה ואנחנו לא יכולים להסביר למה. אני לא רוצה לראות יותר את הפיניק וושי, במקום זה אני רוצה שנגיד: זו מחלה נוראית, בואו נעשה משהו בקשר לזה".

האיום הכי גדול – שאלות, ספקות ואנשים שליליים

ארנרייך (68), תושבת וירג'יניה, כתבה עד היום 17 ספרי עיון. המפורסם שבהם הוא כנראה "כלכלה בגרוש: איך (לא) להצליח באמריקה" (יצא בעברית בהוצאת כבל) – תחקיר שטח מרתק שבמסגרתו התפרנסה במשך כמה חודשים מעבודות נקיון, וזכתה ומלצ' רות, והראתה איך כמעט בלתי אפשרי להתקיים בארה"ב משכר המינימום. גם בספר החדש – שכותרת המשנה שלו היא "איך הקידום חסר הרחמים של חשיבה חיובית מחליש את אמריקה" – ניכרת תפיסת עולמה הסוציאליסטית, הדמוקרטית, הליברלית והפמיניסטית. הספר נפתח בתיאור חווית הסרטן שלה וממשיך בהכרות מלחמה על מגמת ה"סמיילי פייס" שמשגשגת בכל חלקה פנויה: מבתי החולים, דרך הכנסיות, האמנות הפופולרית (למשל בספר ובסרט "הסוד"), אופנת הפסיכולוגיה החיובית באקדמיה (שאחד ממוביליה הוא הישראלי טל בן שחר) ועד רוחות הקואוצ'ינג והניו אייג'

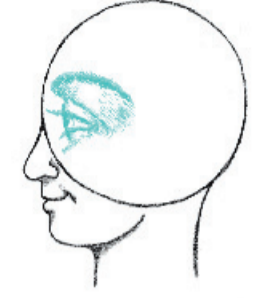
היא השתתפה בפורום המוקדש למחלה, ותחת הכותרת "כועסת" פרטמה פוסט על תופעות הלוואי, התסכולים מול חברות הביטוח והתיעוב כלפי תרבות החיובים. רוב התגובות שקיבלה היו בסגנון: "לא נעים לי להגיד, אבל יש לך גישה מאוד שלילית כלפי כל זה, וזה ממש לא הולך לעזור לך".

המדע כבר הוכיח: שמחה לא מועילה

ארנרייך נשארה מרוכזת ומתוסכלת, ובכל זאת החזיקה לה. "יצאתי ממנה בנאדם הרבה יותר מגעיל", אמרה לאחרונה לג'ון סטיוארט ב"דיילי שוא", וכעת היא מוסיפה: "בזמנו לא ידעתי איזה אפקט יהיה למצב הרוח על ההחלמה שלי. היום יש לנו ראיות ממוחקרים מאוד מקיפים מאוניברסיטת פנסילבניה שמראים שלמצב הרוח אין שום השפעה על ההחלמה מסרטן. אמפירית, פשוט אין לזה שום ראיות".

ברברה ארנרייך (תשמאל: עטיפת הספר). אינו לא מסוגלת להסתייג את הרגשות שלי או לטעות אותם כדי להתאים לציפיות"

מתבונן על העולם החדש

שיזוף רפאלי

המטרה של השיזוף רפאלי היא להקטין את הסיכון לחלות בסרטן העור. השיזוף רפאלי הוא שיטה חדשה שפותחה על ידי מדענים באוניברסיטת קולומביה. השיטה מבוססת על שימוש בקרינת UVB במינון נמוך, שמעודד את תאי העור לייצר יותר מלנין, המגן מפני קרינת UVB. השיטה נבדקה בקרב אנשים עם סרטן העור, ונמצאה יעילה יותר משיטות קודמות. השיטה נקראת "שיזוף רפאלי" והיא מבוססת על שימוש בקרינת UVB במינון נמוך, שמעודד את תאי העור לייצר יותר מלנין, המגן מפני קרינת UVB.

כנס בינלאומי אחד אפילו יתקיים השנה בנצ'רס, ניו יורק, בהשתתפות בכירים במגזר העסקי, הטכנולוגי והמשלטי.

השאלה היא אם התהליך לא הלך צעד אחד החזק מדי. מחשוב הענף הרי מפקיע מידיו את השליטה המלאה, הכי

לאורך כל השנים היתה צמיחת המחשוב קשורה למועור. המחשבים הראשוניים מילאו מבנים שלמים, וקניית מחשב היתה התחייבות כספית אדירה ונושאת לדיון אסטרטגי ברורים הגבוהים ביותר. מחשבי שנות השבעים בערו רק חדרים נפרדים ורצפות מורמות, עניין שהעסיק רק על כמה אלוהים רוצה להפוך אותך לעשיר".

מה העניין עם מחשוב הענף? באתר של המגזין "אקונומיסט" התנהל בשבוע שעבר דיון רחב ומקיף, במיטב המסורת של האינטלקטואלים הבריטית, בהיבטים הפוליטיים של המושג הטכנולוגי הזה. כי אחסון המידע במקומות חיצוניים, בידיים זרות, הוא אמנם חלק מתהליך המועור והייעול של עולם המחשוב, אבל גם מחיה את הריכוזיות, אחרי שנים של ביזור ודמוקרטיזציה של עולם המחשוב. הוא מעביר לגורמים מעטים המון כוח ושליטה אדירה.

כנס בינלאומי אחד אפילו יתקיים השנה בנצ'רס, ניו יורק, בהשתתפות בכירים במגזר העסקי, הטכנולוגי והמשלטי. כמו גוגל ו־Salesforce יודעות זאת, ולכן הן מאיצות את התחרות עם מיקרוסופט בדיוק בידה הזו. את נאום הסנגוריה, בהתאם, כתב מנכ"ל Salesforce. לבסוף הועלתה הסוגיה להצבעה של הגולשים באתר, שנדרשו להצביע בעד או נגד הצעה לנהוג בהירות במחשוב הענף ולא לסמוך עליו. זו היתה הצבעה צמודה, ובסופה רחו 53% את הצעת ההחלטה הבלקורית. זה אומר שכמעט חצי מהגולשים תמכו בה, ועדיין חוששים מאוד מהמגמה הניכרת.

פרופ' שיזוף רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול המרכז לחקר חברת המידע באוניברסיטת חיפה. sheizaf.rafaeli.net

כנס בינלאומי אחד אפילו יתקיים השנה בנצ'רס, ניו יורק, בהשתתפות בכירים במגזר העסקי, הטכנולוגי והמשלטי. כמו גוגל ו־Salesforce יודעות זאת, ולכן הן מאיצות את התחרות עם מיקרוסופט בדיוק בידה הזו. את נאום הסנגוריה, בהתאם, כתב מנכ"ל Salesforce. לבסוף הועלתה הסוגיה להצבעה של הגולשים באתר, שנדרשו להצביע בעד או נגד הצעה לנהוג בהירות במחשוב הענף ולא לסמוך עליו. זו היתה הצבעה צמודה, ובסופה רחו 53% את הצעת ההחלטה הבלקורית. זה אומר שכמעט חצי מהגולשים תמכו בה, ועדיין חוששים מאוד מהמגמה הניכרת.

היתרונות של מחשוב הענף ברורים, אבל מה עם המחירים החבויים, הסיכונים והסוגיות שאותיקה?

אגף או מחלקה, לא את כל הארגון. המחשב האישי כבר היה שולחני, ואישי גם כמובן של החלטות על קנייתו ושימושו. מחשבי כף היד והטלפונים החכמים התייבשו עוד יותר. במקביל הגיעה מהפכת מחשוב הענף: מה שפוט קודם בית שלם, חדר, שולחן או כיס – התפוגג לגמרי. חדר, שולחן או כיס – התפוגג לגמרי. החומרה, התוכנה, הנתונים וגם השליטה כבר אינם נמצאים במקום אחד, ואולי אפילו לא ביד אחת.

אגף או מחלקה, לא את כל הארגון. המחשב האישי כבר היה שולחני, ואישי גם כמובן של החלטות על קנייתו ושימושו. מחשבי כף היד והטלפונים החכמים התייבשו עוד יותר. במקביל הגיעה מהפכת מחשוב הענף: מה שפוט קודם בית שלם, חדר, שולחן או כיס – התפוגג לגמרי. חדר, שולחן או כיס – התפוגג לגמרי. החומרה, התוכנה, הנתונים וגם השליטה כבר אינם נמצאים במקום אחד, ואולי אפילו לא ביד אחת. החון הוא ש־"תוכנה כשירות" (Software as a Service, SaaS). מחשבי ענף, בנייה מרכזי, מחליפים את מרכזי המחשוב הארגוניים. הם לא קטנים וכני ראה גם לא חמודים, אלא זולני אנרגיה, יצרני חום ובעלי נוכחות פיזית וסביבית משוה לתרומם. אבל אנתון לא יכולים להגיע למצב המבורך הזה רק באמצעות כוח המחשבה. אנתון צריכים להכין את עצמנו למאבק ממושך במכשולים מפתיעים. כאלה שאנחנו יצרנו וכאלה שיוצרו הטבע. והשלב הראשון הוא להחלים מאשליית ההמונים של החשיבה החיובית".

פרופ' שיזוף רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול המרכז לחקר חברת המידע באוניברסיטת חיפה. sheizaf.rafaeli.net